

Olen oululainen rakennusalalla työurani tehnyt irlanninsetteriharrastaja.

Metsästystä olen harrastanut 15-vuotiaasta alkaen, aluksi synnyinseudullani Torniossa erään innokkaan jäniskoiramiehen jahtikaverina ja harvakseltaan myös yksikseni ilman koiraa metsäkanalintujahdeissa käyden. Opiskeluvuosieni aikana samoin kuin työurani alkuvaiheessa metsästysharrastukseni rajoittui muutamiin vuosittaisiin jänisjahtireissuihin. Lasteni ollessa vielä pieniä vietimme aina muutaman kesälomaviikon Pielisellä tai Torniojoella kalastellen.

1980-luvun alussa heräsi kuitenkin ajatus ja halu omasta koirasta. Lueskelin koirakirjoja ja huomasin olevani kiinnostunut lähinnä englannin- tai irlanninsettereistä. Muutamia vaihtoehtoja tutkailtuani päädyin v. 1982 hankkimaan Minna Fairhurstilta irlanninsetteri Ballynawn Renén (SFMVA & SFTVA) ja liityin silloisen Hönshundssektionen Rf:n jäseneksi. Hankin itseni harjaannuttamiseksi Minna Fairhurstilta vielä toisenkin irlanninsetterin Ballynawn Saffronin v. 1985.

Kolmannen koirani Kragereden Nitouche (DK25155/92) lempinimeltään "Nita" toin Tanskasta. Ehkä osin em. oppivuosieni mutta ennen muuta Nitan ominaisuuksien johdosta minusta tuli myös irlanninsetterikasvattaja. Kasvatustoimintaa olen siitä lähtien harrastanut pienimuotoisesti kotiloissa. Kennelnimen Douedal's rekisteröin v. 1990.

Nitan jälkeen olen jatkanut harrastusta Nitan jälkeläisillä Douedal's Inkalla ja Douedal's Kaprilla. Nykyiset koirani Douedal's Merili ja sen pentu Douedal's Rosalie "Rosa" ovat myös em. Nitan jälkeläisten jälkeläisiä. Rosalien isä on Finby Duracell.

Rosa on Merilin keväällä 2011 synnyttämästä yhdeksän pennun laumasta se, joka jäi itselle sen jälkeen, kun muut pentujen ottajat olivat kukin valinneet itselleen heitä parhaiten miellyttävän tai kiinnostavan pennun.

Rosa on erittäin eloisa, leikkisä, vauhdikas ja energinen koira. Itse tykkään myös sen ulkoisesta olemuksesta. Rosa osoitti tosi hyvät linnun löytö-, seisonta-, pito- ja nosto-ominaisuutensa jo aivan nuorena. Jos lintu kuitenkin jostain syystä omia aikojaan karkkoo, niin kyllä perään menohalujakin löytyi ainakin vielä syksyllä 2012. Iän ja kasvun myötä olen huomionut, että Rosa on erittäin tarkkaavainen, kaiken ympärillä tapahtuvan huomaava, mutta siinä määrin hyvähermoinen, että edes uuden vuoden raketit eivät sitä mitenkään häirinneet tai säilyttäneet.

Itse odotin Rosalle jonkinlaista menestystä myös Kultamaljakisassa 2012, mutta siinä taisi käydä ns. vanhanaikaiset ("liian kokenut isäntä"). Velipoika Romeo kuitenkin paikkasi mokaan finaalisijoituksellaan. Rosan lisäksi myös Romeo palkittiin syksyn kokeissa NUO1 palkinnolla ja sisko Ripsa NUO3 palkinnolla.

Rosan hakutyöskentely (metsässä ja pellolla) ja linnunottovarmuus näyttäisivät olevan korkeaa luokkaa. Aika näyttää riittävätkö hyvin sujuvat leikinoutohommat tosi tilanteessa ja millaiset ovat perään menohalut jatkossa.

Tulevaisuuden otan nyt jo vähän niin kuin päivä kerrallaan. En enää "lupaa" mitään uusia avauksia, mutta tiedä häntä mitä tulee tehtyä, jos terveyttä riittää. Norjan Artic-Cap kisaan meinasin osallistua, mutta se ei ilmeisesti onnistu syystä, että ko. kisa pidettäneen niin myöhään huhtikuussa, että Rosa ehtii täyttää muutamaa päivää aiemmin 24 kk:n ikärajan.

Merili on tehnyt kaksi pentuetta, Douedal's P- (8) ja Douedal's R- (9) pentueet.

Em. pentujen kehityksestä/eroista on hyvin vaikea nähdä oleellisia eroja. Esim. P-pentueen Padraig (mm. Derby 2011 voittaja) on osoittanut metsästystaitonsa jo moneen otteeseen. Toisaalta hyvin lupaavia ovat olleet myös joidenkin R-pentujen näytöt. Taitaa olla niin, että suurimmat erot löytyvät ja riippuvat siitä, kuka on hihnan toisessa päässä. Harrastaako omistaja vain yksikseen metsästystä vai esittääkö hän koiransa myös metsästyskokeissa.

Olen pitänyt tapanani pitää säännöllistä yhteyttä pentujen ottajiin pentujen n. 2-3 viikon iästä vähintään 2-3 vuoden ikään saakka. Useinmiten paljon pitempäänkin. Ensimmäiset yhteydet puhelimitse, sitten tuhti CD-paketti kanakoiratietoutta, edelleen s-postia, tapaamisia ja vielä yhdet tai kahdet "kokoontumisajot" (yhteisharjoitukset), s-postia jne. Em. yhteydenpidon seurauksena on tullut paljon hyviä kanakoiraharrastuksesta kiinnostuneita ystäviä ja tuttavuuksia. Myös Douedals.net kotisivut (+ blogi) ovat osoittautuneet oivaksi info-/tilannetietokanavaksi.